Справка
за отразяване на постъпилите предложения и становища от обществените консултации по
проект на
Наредба № Н-6 за условията и реда за експлоатация на безпилотни летателни системи и надзора над техните оператори,
проведени в периода 28.6.2025 г. - 27.7.2025 г.

Изготвил становището	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви за неприемане на предложението
ДП „РВД“	В чл. 3 да се добави нова ал. 7 с текст: „(7) Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ издава разрешения за експлоатация за полети на БЛС, които ще се провеждат в публикуваните географски зони за БЛС и за полети на БЛС на височина над 120 m терена, които са извън публикуваните географски зони.“	**Не се приема.**	В чл. 5, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/947 е разписано, че компетентният орган, а именно ГД ГВА, издава разрешение за експлоатация, докато в чл. 56, ал. 6 от Наредбата е разписано, че ГД ГВА издава разрешение за полет в географска зона.
	В чл. 56, ал. 5 да се измени по следния начин: „(5) Оператори на БЛС, притежаващи някой от документите изброени в чл. 36, могат да извършват полети с БЛС могат да извършват полети с БЛС в географски зони, установени с цел за защита на летища, след изрично разрешение на ГД ГВА и когато е изпълнено едно или повече от следните изисквания: 1. притежаваните от тях документи по чл. 36 съдържат конкретни условия за провеждане на такива полети; 2. представят оценка на експлоатационния риск, както и достатъчни мерки за неговото смекчаване до приемливи нива, за отделен полет или период за провеждане на полети; 3. полетите се извършват в резервирано въздушно пространство“.	**Приема се с редакция.**	Отразено в § 10 относно чл. 56, ал. 5, както следва: „(5) Оператори на БЛС, които не притежават разрешение за експлоатация в специфична категория или удостоверение за оператор на лека БЛС, могат да извършват полети с БЛС в географски зони, установени с цел за защита на летища, след като представят в ГД ГВА оценка на експлоатационния риск, ведно с мерки за неговото смекчаване до приемливи нива и след получаване на разрешението по ал. 7.“ Следва да се има предвид, че т. 1 и 3 са резултат от т. 2, поради което не е необходимо да се правят тези уточнения. В допълнение, извършване на оценка на експлоатационния риск преди експлоатация не се изисква за всички документи, изброени в чл. 36, а само за тези в т. 3 и 4, както и не всички разрешителни документи, които се издават от ГД

			ГВА, съдържат специфични условия за извършване на полети в районите на летищата.
	В чл. 56, ал. 6 думата „експлоатация“ да се замени с израза „отделен полет или период за провеждане на полети с БЛС“.	**Приема се.**	Отразено в § 10, в чл. 56, ал. 7: „4. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думата „експлоатация“ се заменя с „отделен полет или период за провеждане на полети с БЛС“.
	В чл. 56 да се добави нова ал. 7 с текст: „(7) Конкретните условия за провеждане на полети, мерките за смекчаване на експлоатационния риск или установяването на резервирано въздушно пространство се съгласуват с доставчика за аеронавигационно обслужване на съответното летище, с летищния оператор, със собственика или с ползвателя на съответното летище.“	**Приема се с редакция.**	Отразено в § 10, в чл. 56, ал. 6: „(6) В случай на полети с безпилотни летателни системи в географските зони, определени за защита на летища, конкретните условия за провеждане на полетите, както и мерките за смекчаване, произтичащи от оценката на експлоатационния риск, включително установяването на резервирано въздушно пространство, се съгласуват с органа за обслужване на въздушното движение, ако има такъв, с летищния оператор, със собственика или с ползвателя на съответното летище.“
	В чл. 57, ал.1 да се добави нова т. 4 с текст: „4. на височини, по-големи от 120 м над терена“.	**Не се приема.**	Полети над 120 m се изпълняват в специфична категория, където е необходимо да се изготви оценка на риска, включително и по отношение на въздушния риск, от оператора на БЛС. Изискванията за полети над 120 m са разписани в чл. 5 във връзка с чл. 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/947 на Комисията от 24 май 2019 година относно правилата и процедурите за експлоатация на безпилотни летателни системи.
Стефан Христозов	В чл. 33, т. 1 да се отмени - посочва се, че е служебна информация и може да бъде добита по служебен път; това важи за цялата наредба.	**Не се приема.**	Подадената молба за откриване на производство по несъстоятелност не е известен факт към момента на подаване, тъй като за нейното наличие няма официална публичност преди произнасянето на съда. Вписването в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел относно открито производство се извършва едва след разпореждане на съда, но не и при самото подаване на молба. Следователно администриращият орган няма как да установи по

			служебен път дали такава молба е била подадена, нито кога, освен ако това не бъде декларирано от самия заявител. Освен това, изискването за деклариране на подадена молба е превантивна мярка, насочена към своевременното идентифициране на потенциални основания за несъстоятелност, които биха могли да имат значение за преценката по административната процедура. Съгласно Търговския закон съществува възможност съдът по несъстоятелност, още на етап подаване на молба за откриване на производство и преди произнасянето по нея да наложи предварителни обезпечителни мерки, които съществено могат да засегнат имуществото на лицето. По тази причина текстът на чл. 33, т. 1 следва да бъде запазен, тъй като отпадането му би създало правна несигурност и би затруднило ефективността на административния контрол.
	В чл. 37, ал. 2 да се измени, така че да се разшири с хипотезата за електронно входиране на документи.	**Не се приема.**	Съгласно чл. 29а, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), искането за издаване на индивидуален административен акт може да се подава, както на хартиен носител, така и по електронен път. Законът за електронното управление (ЗЕУ) също така предвижда механизми за електронна идентификация, сигурност и приемане на заявления чрез електронен път от административните органи. С оглед горното, вмъкването на допълнителен текст в чл. 37, ал. 2 на наредбата би представлявало излишно дублиране на вече действаща правна уредба.